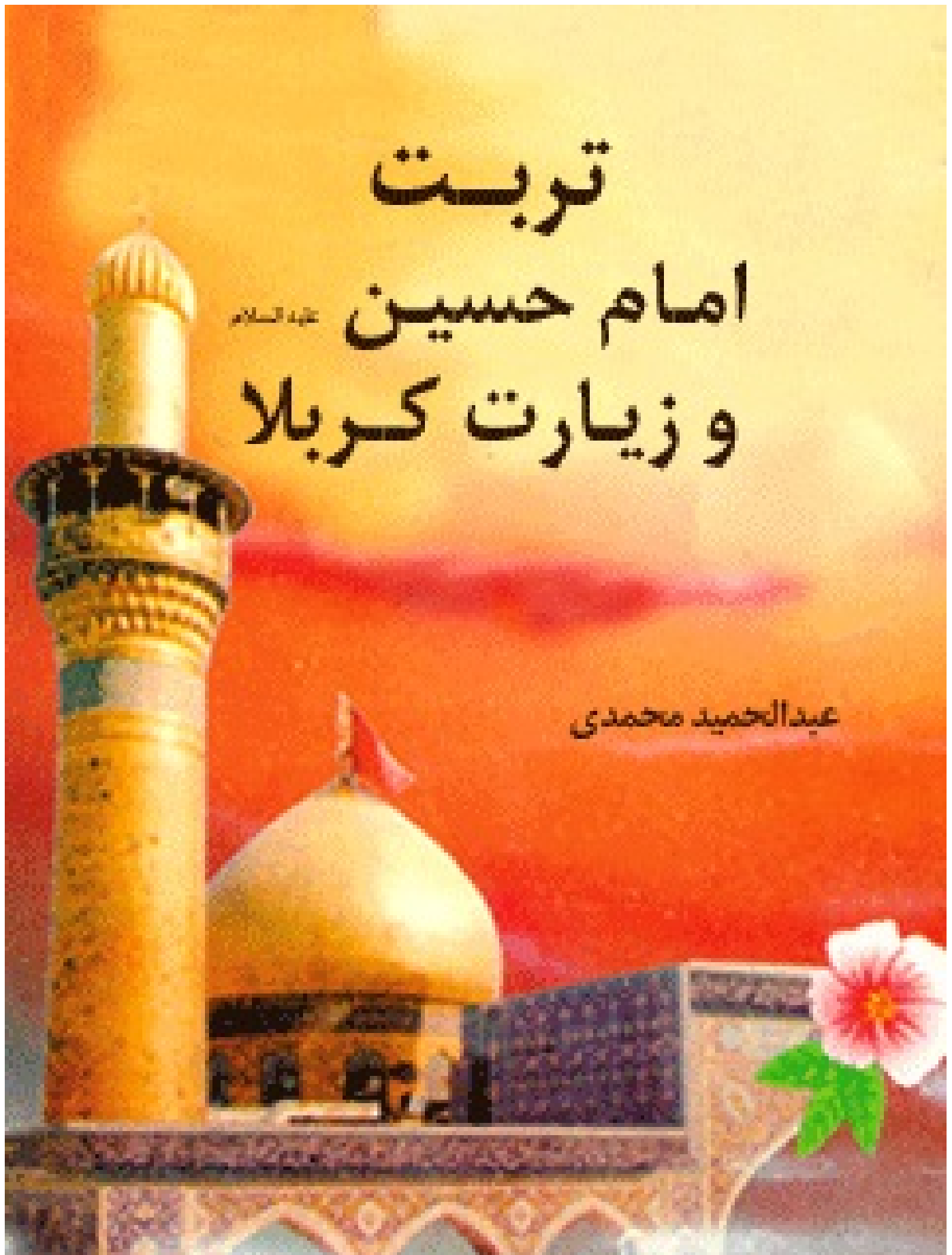

تربیت امام حسین و زیارت کربلا

عبدالحمید محمدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تربت امام حسين (ع) و زیارت کربلا

نویسنده:

عبدالحمید محمدی

ناشر چاپی:

موسسه فرهنگی تبیان

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	تربت امام حسین(ع) و زیارت کربلا
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	شرافت زمین کربلا
۸	قبسی از نور ولایت در قبله و اسرار آن
۹	تربت امام حسین شفاست
۱۰	زیارت امام حسین
۱۱	اخلاص در زیارت امام حسین
۱۳	برکات فضایل و آثار زیارت امام حسین
۱۳	اشاره
۱۶	زیان‌های ترک زیارت امام حسین
۱۶	سبب کاهش طول عمر می‌شود
۱۶	ترک زیارت جفا بر امام حسین است
۱۶	باعث حسرت می‌شود
۱۶	باعث عاق شدن انسان می‌شود
۱۷	زیان انکار زیارت امام حسین
۱۸	زیارت عاشورا
۱۹	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

تربت امام حسین(ع) و زیارت کربلا

مشخصات کتاب

عنوان : تربت امام حسین (ع) و زیارت کربلا

پدید آورندگان : عبدالحمید محمدی (پدیدآور)

وضعیت نشر : قم: مؤسسه فرهنگی و اطلاع رسانی تبیان، ۱۳۸۷

نوع : متن

جنس : مقاله

الکترونیکی

زبان : فارسی

توصیفگر : خوردن تربت قبر امام حسن (ع)

زیارت امام حسین (ع)

طهارت تربت امام حسین (ع)

مقدمه

قال الصادق (ع): طین قبر الحسین فیہ شفاءٌ زوروا لمن تستمع النجون لیدیه فمن یزره بالقبر ملهوفاً لیدیه کفی و قل سلام من الله السلام علی اهل السّلام و اهل العلم و الشرف انّی اتیتک یا مولای من بلدی مستمسکاً من حبال الحق بالعرفان موضوع مقاله از حدیث شریف امام صادق (ع) و شعر شاعر روشن شد که بحث از تربت و زیارت است تربت و زیارت کسی که خدا، پیامبران امامان صالحان مسلمانان و غیر مسلمانان درباره او لب به سخن گشوده اند. سخن از کسی است که قیامش به ابدیت رسید و به جاودانگی پیوست و نهضت او علت مبقیه اسلام شد و آزادی را به ارمغان آورد. در نوری زندگی سوز از حسین اهل حق حریت آموز از حسین کلام از تربت کسی است که سرزمین کعبه خود را برتر از تربت او دانست و به خود مباهات کرد، ولی خدا برتری را به تربت سیدالشهدا و زمین کربلا داد. قلم در ترسیم فضیلت تربت و زیارت کسی روی صفحه کاغذ خودنمایی می کند، که در آن صحرای سوزان آن تربت پاک گرمی خون را از خون خدا لمس کرد. و شفا بخش تمام بیماران و قبله دل های عاشقان شد. قلم و کاغذ از این خوشحال اند که وسیله ترسیم فضیلت تربتی قرار گرفته اند که هنوز است بوی حسین (ع) و عباس و علی اکبر و قاسم و علی اصغر و... را می دهد. زمان و مکان از این جهت به خود مباهات می کنند که برای ترسیم فضیلت تربت و زیارت کسی قرار گرفته اند که زائر به زیارتش می رود و بوی حسین را به وسیله آن تربت به عنوان بهترین سوغات در سراسر جهان منتشر می کند. همان تربتی که از تربت احد برتر است و سند افتخار و وسیله سجده سخن از زیارت است زیارت قلمرو دل که ترجمان قبله های بی قرار است سخن از زیارت کسی است که در آن لحظات نورانی که یک زائر در کنار مضجع شریفش قرار می گیرد؛ باید با زبان دل حرف بزند و عقده دل را با اشک بگشاید و سوار بر موج عرفان و عشق رهسپار درک مقام قاب قوسین اودانی شود.

شرافت زمین کربلا

لازم می دانم قبل از آن که شفا بودن تربت سیدالشهدا را از منظر روایات مورد بحث و بررسی قرار دهم اشاره ای داشته باشم به

شرافت سرزمین کربلا و آن تربت پاک امام زین العابدین می‌فرماید: خدا زمین کربلا را به عنوان حرم امن و مبارک برگزید، قبل از آن که زمین کعبه را بیافریند و آن را به عنوان حرم خود قرار دهد، بیست و چهار هزار قبل کربلا را به عنوان خود برگزید. و ملائکه نیز کربلا را هزار سال قبل از آن که امام حسین آن جا را انتخاب کند، زیارت نموده بود و هیچ پیامبری نیست مگر این که کربلا را زیارت کرده است صاحب کتاب معالی السبطین در ص ۱ از انوار الهدایت نقل می‌کند: زمانی که کعبه به خود مباهات نمود و گفت چه کسی مثل من است خدا فرمود به خودت افتخار نکن چون بیت المعمور را خلق کردم و آن را صد هزار مرتبه بالاتر از تو قرار دادم و عرش را آفریدم و آن را صد هزار مرتبه بالاتر از تو و بیت المعمور قرار دادم و سرزمین پاکی را خلق کردم قبل از خلق کردن تو و قبل از خلق کردن تمام زمین‌ها بیست و چهار هزار سال قبل و شرافت آن سرزمین پاک را صد هزار مرتبه بالاتر از تو و عرش و بیت المعمور قرار دادم و اگر به احترام آن سرزمین نبود، من توی کعبه را و آسمان و زمین را خلق نمی‌کردم بعد کعبه عرض کرد: خدایا آن سرزمین پاک کدام است خدا فرمود: آن سرزمینی که تربت آن شفای هردردی است کعبه عرض کرد: خدایا بیشتر توضیح بده و فرمود: سرزمینی که من به ملائکه عرش دستور داده‌ام که هر روز آن سرزمین را زیارت کنند و از تربت آن به عرش الهی به خاطر برکتش بیاورند. کعبه عرض کرد: خدایا بیشتر توضیح بده که کدام سرزمین است آن . خدا فرمود: آن سرزمینی است که من سوگند یاد کردم که کسی را که آن جا دفن می‌شود، عذاب نکنم و در روز قیامت از آن حساب نکشم کعبه دوباره عرض کرد: خدایا بیشتر توضیح بده که آن کدام سرزمینی است خدا فرمود: آن سرزمینی است که چهل هزار سال قبل از آفرینش آسمان‌ها و زمین‌ها بر خودم لازم کرده‌ام که این زمین پاک و هرکسی روی آن قرار داشته باشند، در روز قیامت آنها را بالا ببرم و در بالای عرش قرار بدهم دوباره عرض کرد: خدایا بیشتر توضیح بده فرمود: آن زمینی است که هر کس بر آن زمین و تربت آن زمین سجده کند و لو یک بار باشد؛ مثل این است که مرا هزار سال سجده کرده است و هزار بار خانه‌ام را در مکه زیارت کرده است و هزار سال نماز خوانده و هزار سال روزه گرفته است دوباره عرض کرد: خدایا بیشتر توضیح ده فرمود: آن زمینی است که کشته می‌شود در آن سبط نبی المختار و سرور جوانان اهل بهشت اباعبدالله الحسین و او با عترت پاک خود و اصحاب نکوی خود در آن جا دفن می‌شود. بعد مکه گریه شدیدی نمود. امام زین العابدین می‌فرماید: وقتی که در روز قیامت خدا زمین را به زلزله در می‌آورد؛ زمین کربلا- را بالا- می‌برد، در حالی که نور از تربت سیدالشهدا پراکنده می‌شود و زمین کربلا را در بهترین روضه‌ای از روضه‌های بهشت قرار می‌دهد و بهترین جایگاه در بهشت زمین کربلا- است که در آن مأوا نمی‌گیرد، مگر پیامبران مرسل و زمین کربلا- همه روضه‌های بهشت را روشن می‌کند. همان گونه که ستارگان برای اهل زمین نور می‌دهند که نور زمین کربلا چشمان بهشتیان را خیره می‌کند و صدای زمین کربلا در بهشت بلند است که من زمین مقدس و پاک و مبارک خداوند هستم که بدن سیدالشهدا و سرور جوانان اهل بهشت را در برگرفته‌ام شاعر درباره سرزمین کربلا چه زیبا سروده فیا کربلا قولی بانی وسیله توسلت حتی اختارک السبط مضجعاً ظفرت با علی ذرؤة الفجر بعدان تضمّنت خیر الخلق مرءاً و مسمعاً به تدرک المرضی بترتک الشفاء و یغدو مجاباً تحت قبّتك الدعاو یرفعک الباری بما تحتوینه لا علی مقام فی الجنان و ارفعاًای کربلا برای من بگو که با چه وسیله‌ای به این جا رسیدی که سبط پیامبر تو را به عنوان مضجع خود انتخاب کرد. دست‌رسی پیدا کردی به بالاترین درجه بعد از آن که در برگرفتی بهترین کسی را که تاکنون گوش شنیده و چشم دیده کسی که بیماران صحت خود را باز می‌یابد و تربت او شفاء است و دعا در زیر قبه آن به اجابت می‌رسد. خدا تو را در زمین کربلا بالا برد، به بهترین مقام در بهشت به خاطر این که تو بدن سیدالشهدا را در برداری مرحوم دربندی می‌گوید: در زمان یکی از سلاطین صفویه در اصفهان قضیه عجیبی اتفاق افتاد که من را به تعجب واداشت و آن این که از طرف یکی از پادشاهان فرنگ جوانی با سن و سال کم آمده بود و از علمای اسلام خواسته بود که دلیلی برای نبوت پیامبر اکرم اقامه نمایند و دلیل هم باید به گونه‌ای باشد که دشمن را قانع نماید که شبهه و اشکالی باقی نماند و بعد گفته بود که اگر احیاناً نتوانستید دلیل و برهان اقامه کنید، باید اقرار نمایید که بر حق نیستید و آن سفیر جوان کسی بود که علم

هیئت و حساب و نجوم واسطرلاب و... می‌دانست و آن ادعا داشت که از احوال کسانی که آن نشست‌اند می‌تواند خبر بدهد و می‌تواند بگوید که چه بر آنها می‌گذرد. سلطان صفویه روزی دستور داد که علماء حاضر شوند. وقتی که علماء حاضر شدند محدث کاشانی صاحب کتاب وافی گفت ای سفیر مسیحی پادشاه شما عقلش را از دست داده است که در چنین کار بزرگ تو را با این سن و سال فرستاده است و کسی که می‌خواهد در رابطه با حقانیت اسلام و مسیحیت مناظره و مباحثه نماید، باید آدم بزرگ باشد از حیث سن و علم وقتی که آن جوان مسیحی این حرف را از محدث کاشانی شنید، خیلی غضبناک شد. نزدیک بود که از شدت خشم خود را هلاک نماید. خطاب به محدث کاشانی گفت چهار زانو بنشین و از قدر و منزلت خود تجاوز نکن به حق مسیح و مادرش سوگند اگر می‌دانستی آن مقدار از علوم را که من به آن احاطه دارم اذعان می‌کردی که زنان از آوردن مثل من عاجزند. فقط من هستم که از عهده این علوم برمی‌آیم در زمان آزمایش کمالات مردان شناخته می‌شود. پس مرا امتحان کن تا حرف مرا تصدیق کنی بعد از این جریان بود که محدث کاشانی دست خود را به جیب خود دراز کرد و چیزی را از جیب خود بیرون کرد و گفت در دست من چیست مدتی آن جوان مسیحی فکر کرد و رنگش زرد شد. محدث کاشانی گفت چه زود جهل تو آشکار و ادعای تو باطل شد. جوان گفت به حق مسیح و مادرش من می‌دانم در دست تو چیست ولی تفکر و سکوت من به خاطر چیز دیگر است محدث کاشانی گفت جریان چیست گفت من می‌دانم در دست تو خاکی از خاک‌های بهشت است ولی تفکر من به این جهت است که آن خاک چگونه بدست تو رسیده است بعد محدث کاشانی گفت ای جوان در دست من تربت کربلاست و پیامبر (ص) فرموده کربلا قطعه‌ای از بهشت است بعد از این جریان بود که آن سفیر جوان مسلمان شیعه شد.

قبسی از نور ولایت در قبله و اسرار آن

آقای سید احمد فهری در کتاب پرواز در ملکوت که شرحی است بر کتاب آداب الصلوة حضرت امام ره مطلب قابل توجه و خواندنی دارد که به نظر مناسب است که آن مطلب را به مناسبت بحث از شرافت سرزمین کربلا ذکر کنم ایشان می‌گویند: بدان که قبله جهتی است که عبد با روی کردن به آن جهت متوجه خدای تعالی می‌شود و چون به ضرورت عقل معلوم است ذات حق متعال من حیث نفس الذات مورد مواجهه قرار نمی‌گیرد، به علت احتراق اشیاء نزد ذات بلکه احتراق آنها نزد خطور نور عظمت ذات چنان که «طور» متلاشی شد و بنی اسرائیل هلاک گردید و موسی کلیم مدهوش گردید. با آن که تجلی به مقدار ته سوزنی از نور یکی از کرویین بوده او یکی از شیعیان آل محمد بود. چنان چه حضرت صادق (ع) فرمود بر حسب روایت بصائر الدرجات پس توجه به ذات حق تعالی و تقدس ممکن نیست بلکه توجه به حق به ظهور صنع او و آثار قدرت او است .. و چون با ادله قطعی ثابت کرده‌ایم که محمد و آل محمد (ص) مبدء عالم وجوداند و همه ماسوا طفیل آن ذوات مقدسه‌اند و خدای جهان آنان را خلق فرمود به صد هزار دهر پیش از آن که بیافریند جهان و جهانیان را چنانچه رسول اکرم (ص) فرمود: در روایتی بدین مضمون که خدای تعالی عرش و کرسی را از نور من آفرید و به خدا سوگند که نور من از عرش و کرسی اشرف است و آسمان‌های هفت گانه و زمین‌های هفت گانه را از نور فاطمه آفرید و به خدا قسم که نور فاطمه از آسمان‌ها و زمین‌ها اشرف است و خورشید و ماه را از نور حسن آفرید و به خدا قسم که نور حسن از آفتاب و ماه اشرف است و بهشت و حورالعین را از نور حسین آفرید. به خدا قسم که نور حسین از بهشت و حورالعین اشرف است .. پس قبله آفاق و باب الله علی الاطلاق ذوات مقدسه محمد و آل محمد است و توجه به حق تعالی است توجه به ایشان من اراد الله بدء بکم و من وحده قبل عنکم و من قصده توجه بکم .. پس ایشان اند قبله کل عالم در هر عالمی از عوالم بر حسب اهل آن عالم تا آن که ظاهر شدند در عالم جسمانی به هیکل بشری و چون نماز عبادت است از توجه عبد به خدای تعالی به تمام شراشر وجودش و چون بعضی از توابع وجود عبد جسمانی است پس واجب است که با وجود جسمی خود نیز توجه بسوی خدای تعالی داشته باشد. و چون که اجسام مطهره ایشان مبدء اجسام و مبدء است سزاوار بود که برای قبله

بودن از طرف خدای تعالی تعیین شوند لکن شاید به دو علت تعیین نشدند: ۱- اگر ایشان برای مردم قبله می‌شدند، امکان آن بود که غلط در حق ایشان نموده و آنان را معبود خود قرار دهند؛ زیرا می‌بینیم چنین اعتقادی درباره ایشان شد با آن که چنان امری نشده بود. و مات الشافعی و لیس یدری علی^۱ ربه أم ربه اللهو نیز مردم توهم می‌کردند که نعوذ بالله آل محمد معبود شدن را دوست داشته‌اند که برای وصول به این مقام خود را قبله قرار داده‌اند. ۲- وجه دوم این که چون آن انوار الهی در هیئت انسانی و صورت بشری ظهور نمودند، لذا مقتضیات بشری از خوردن و آشامیدن و امور جنسی و انتقال از مکانی به مکان دیگر و غیره بر آنان جاری گردید. فلذا در مکان معینی مستقر نبودند تا آن که خلق رو بسوی آنان کنند و به فرض آن که در مکان واحد قرار می‌گرفتند، توحید و کلمه اسلام انتشار نمی‌یافت با آن که استقرار در مکان واحد به طور دائم از مقتضای بشریت خارج است و امری است غیر ممکن و با بودنشان در امکانه متعدده توجه خلایق به سوی آنان امکان‌پذیر نبود. پس ناچار می‌بایست در زمین جسمی برای توجه خلق تعیین می‌گردید که از مبادی عالی و سنخ اجسام ایشان بوده باشد. لذا فرمودند که طینت ما خلق شده از ده قبضه پنج قبضه از بهشت و پنج قبضه از زمین اما آن پنج قبضه که از زمین خلق شده زمین بیت المقدس و زمین مکه و مدینه و کوفه و حایر حسینی (ع) است و هر یک از این اراضی صلاحیت قبله بودن را دارند. چون هر یک از آنها وجهی از وجوه ایشان اند و البته حایر حسین (ع) اشرف این اراضی است و پس از آن کوفه و پس از آن مکه و پس از آن بیت المقدس اما قبله بودن حایر حسین (ع) و کوفه و مدینه مصلحت نبود، به همان علتی که در عدم تعیین ابدان مقدسه ایشان ذکر شد و به جهت اشتراک در محذور زیرا این اراضی منسوب به ایشان بود و به همین جهت حضرت صادق (ع) در جواب سؤالی که از آن حضرت شد که چرا زمین کربلا با آن که اشرف بود، قبله قرار داده نشد و مقصد برای حجاج و عباد نگردید و این قرار از برای زمین مکه شد با این که زمین مکه پست‌تر از زمین کربلاست فرمود علی فرمود: اگر رسول خدا (ص) امر نفرموده بود به مسح ظاهر قدم هر آئینه مسح باطن قدم اولی بود. و این جواب اشاره به این است که زمین کربلا برای قبله شدن و مقصد حاجیان گردیدن اولی‌تر بود: زیرا خدای متعال خلق فرمود: زمین کربلا را پیش از آفرینش خلق به بیست و چهار هزار سال و زمین کربلا همیشه طیب بود و طاهر. چنانچه در زیارت شریفه است اَشْهَد اَنْكَ قَدْ طَهَّرْتَ وَطَهَّرَ حَرَمَكَ و این زمین اعلا طبقات بهشت است و همیشه صدیقان در این زمین ساکن بوده‌اند، الا آن که حکم الهی و حکمت بالغه‌اش و مصالح زمانیه چنین اقتضا کرد که زمین مکه قبله گردد. حقیقت امر در قبله این که زمین کربلا- قلب است از انسان و زمین کوفه به منزله صدر از آن و زمین مدینه به منزله دماغ و مغز آدمی و زمین مکه به منزله وجه است و ظهور قلب چنانچه اشاره شد، به وجه است که وجه آیت و دلیل قلب است و به همین جهت شناخته نمی‌شود شخص و قلب مگر به وجه توجه نمی‌شود به قلب مگر به وجه پس وجه ظاهر قلب است و توجه به آن توجه به قلب است و هم چنین مکه ظاهر کربلا- و وجه کربلا- و دلیل کربلاست پس توجه به مکه در حقیقت توجه به کربلاست و اتیان به مکه در حقیقت اتیان به کربلاست چه آن که اتیان به قلب غیر از جهت وجه میسر نباشد. بناءً علی هذا قبله حقیقی کربلاست چون زمین کربلا اشرف است که زمین از زیر آن پهن شد و حاصل ظهور اصل بود. اصالت کربلا از آن رو است که خداوند آن را پیش از آفرینش عالم آفرید؛ ولی چون مکه مثال کربلا و ظهور و تفضیل آن است پس مکه قبله و مطاف خواهد بود، مادامی که این زمین معمور است و پس از خراب شدن دنیا و قیام قیامت و ذهاب نشور و فناء ظواهر. آن گاه مقصود مطاف زمین کربلا خواهد بود. چنانچه در اخبار اهل بیت به آن اشاره شده و فرموده‌اند زمین کربلا اشرف طبقات بهشتی است که ساکن می‌شود در آن بهشت محمد و آل محمد، و اهل بهشت در هر جمعه می‌آیند برای زیارت رب نزد ایشان .. چنانچه خلق الان برای زیارت پروردگار به مکه معظّمه آیند. می‌فرماید: کسی که زیارت کند ایشان را مانند کسی است که زیارت کند خدا را.

حال که روشن شد سرزمین کربلا- و تربت امام حسین (ع) از شرافت و قداست فوق‌العاده برخوردار است لازم است به یکی از برکات و آثار و ویژگی‌های آن تربت پاک اشاره شود و آن شفا بودن تربت مقدس سیدالشهداء (ع) است امام صادق (ع) می‌فرماید: «فی طین قبر الحسین شفاء من کل داء و هو الدواء الاکبر فیه شفاء؛ در خاک قبر امام حسین (ع) شفای هر دردی وجود دارد و دواي بزرگ خاک پاک قبر امام حسین (ع) است که در آن شفاء است شاعر می‌گوید: له تربت فیها الشفاء و قبه یجاب بها الداعی اذامسه الضرب برای امام حسین (ع) تربتی است که در آن شفاست و برای آن حضرت قبله‌ای است که دعای هر صاحب مشکلی در زیر آن قبه مستجاب است اما این که این همه خاصیت و شرافت و ویژگی را آن تربت پاک از کجا به دست آورده است جواب این سؤال را امام باقر (ع) داده‌اند: خداوند در عوض شهادت امام حسین (ع)، امامت را در ذریه آن حضرت و اجابت دعا نزد قبر آن حضرت و شفاء در تربتش را قرار داده است و مدت زمانی که یک زائر صرف رفتن و برگشتن کند از عمر انسان محسوب نمی‌شود. شاعر عرب زبان چه زیبا در این رابطه سروده است مولیٰ بترتیه الشفا و تحت قبتیه الدعا من کل داع یسمع فیه الامام ابو الائمه و الذی هو للنبوۀ و الامامیه مجمع کسی که تربت او شفاء و دعا در زیر قبه او از هر کس شنیده می‌شود. قبه‌ای که در زیر آن پدر ائمه (امام حسین مدفون است همان کسی که حلقه وصل نبوت و امامت است در این که تربت سیدالشهداء (ع) شفا بخش است روایات فراوان وجود دارد. حکایات زیبا و شنیدنی نیز در این رابطه خیلی زیاد است که امکان ذکر همگی آنها نیست فقط یک روایت و یک حکایت را ذکر می‌کنم مرحوم شیخ طوسی در امالی روایتی را از امام رضا (ع) نقل می‌کند که شخصی از آن حضرت سؤال کرد: چه می‌فرمایید در آن گلی که مردم می‌خورند. آن حضرت در جواب فرمود: هر گلی خوردنش حرام است مانند گوشت مرده و قربانی‌های که کفار جهت بتان خود می‌کرده‌اند، به غیر از خاک امام حسین (ع) که آن شفای هر دردی است مرحوم شیخ طوسی در امالی خود نقل می‌کند: حسین بن محمد ابن عبدالله از پدرش نقل نموده که در جامع مدینه مشغول نماز بودم بعد از نماز دیدم دو نفر مرد غریب در کنار من نشسته‌اند و با هم حرف می‌زنند. یکی به دیگری می‌گوید: می‌دانی چه اتفاقی افتاد؟ گفت نه گفت من مبتلا شدم به بیماری که هیچ طبیب نتوانست آن را درمان کند و سرانجام از درمان خود ناامید شدم تا این که روزی زنی به نام سلمه که همسایه ما بود، به عیادت من آمد و گفت اگر من تو را درمان کنم چه می‌گویی گفتم خیلی خوشحال می‌شوم به خانه برگشت لیوانی آب برای من آورد و به من داد و گفت این را بخور تا خوب شوی من آب را خوردم و فوراً خوب شدم گویا این که اصلاً مرض در وجود من وجود نداشت چند ماه گذشت روزی همان زن دوباره به منزل من آمد. گفتم ای سلمه آن چه بود که به من دادی گفت آن شربت که به تو دادم یک دانه از همین تسبیح بود که الان در دست من می‌بینی گفتم این چه تسبیح است گفت تربت حسین بن علی است به او گفتم ای رافضیه تربت حسین را به من داده‌ای دیدم آن زن ناراحت شد و فوراً خارج شد و فوراً آن مرض به بدن من مسلط شد که بعد از آن هر کار کردم علاج پیدا نکرد.

زیارت امام حسین

قبل از آن که زیارت امام حسین (ع) را از نظر روایات مورد بحث و بررسی قرار دهم ذکر این امر لازم است که بدون شک زیارت یک عمل صالح و مورد پسند در بین تمام ادیان و اقوام و ملل جهان است احترام قایل شدن به بزرگان و تمجید قهرمانان بعد از این که از بین رفتند، امری طبیعی است و اختصاص به عده ای خاص ندارد. بلکه هر قومی و هر فرهنگی هر ملتی روی قبور قهرمانان شان بنا می‌سازند. در سالگردشان یادشان را گرامی می‌دارند. از آنها به عنوان الگو در قهرمانی تقلید می‌کنند یا وقتی رئیس جمهور یک کشور به کشور دیگر سفر می‌کند. قهرمان آن کشور را مورد تمجید قرار می‌دهد و به زیارت قبرش می‌رود. به هر حال این عمل از نظر شرع و هم از نظر عقل مورد پسند است از نظر عقل همه عقلای دنیا از هر قوم و ملتی آن را امری خردمندانه می‌دانند. منتهی این امر در بین شیعیان جلوه خاصی دارد. شیعیان از این نظر در اوج قله رفیع معرفت و عرفان قرار دارند و رسیدنشان را به قله

رفیع از معرفت و عرفان مدیون خاک قبور پاک پیامبر و اهل بیت آن حضرت می‌دانند. از نظر شیعه رفتن به زیارت اهل بیت فقط به خاطر احترام و اکرام و طلب شفاعت صرف نیست بلکه مقصود رسیدن به هدف بالاتر است همان گونه که خود پیامبر و اهل بیت آن حضرت پیروان خودشان را برای رسیدن به آن هدف والا- ترغیب و تشویق کرده‌اند و آن هدف بالاتر این است که آن رابطه تنگاتنگ بین اسلام و یک انسان شیعه برای همیشه باقی بماند و از نظر اندیشه دائماً در ارتباط با منابع اسلام باشند. و هدف ترسیم تعهدی است که برای همیشه زائر بامزور خود داشته باشد تا آن عهدی که با آنها بسته‌اند، هیچ وقت شکسته نشود. به عنوان نمونه فرازهای بعضی از زیارت‌ها را ذکر می‌کنم «اللهم اجعلنی فی مقامی هذا ممّن تناله منك صلوة و رحمة و مغفرة اللهم اجعل محیای محیا محمد و آل محمد و مماتی محمد و آل محمد». یا در جای دیگر می‌فرماید: «اللهم انّی أشهدک بالولایة لمن والیت و والته رؤسک و أشهد بالبرائة ممّن برئت منه و هم چنین می‌فرماید: «و أشهد الله تبارک و تعالی و کفی به شهیداً و أشهدکم انّی بکم مؤمن و لکم تابع فی ذات نفسی و شرایع دینی و خواتیم عملی. از نظر شرع هم زیارت پیامبر و اهل بیت آن حضرت ثواب فوق العاده دارد. همان گونه که پیامبر در جواب امام حسین (ع) می‌فرماید: «یابنّی من زارنی حیّاً أو میتاً أو زار أباک أو زار أخاک أو زارک کان حقّاً علیّ ان أزوره یوم القیامة؛ فرزندم هر کس مرا در حیات خود یا ممات خود زیارت کند یا پدرت یا برادرت یا تو را زیارت کند، بر من حق است که او را روز قیامت زیارت کنم منتهی از بین زیارات زیات امام حسین (ع) از ویژگی خاصی برخوردار است از سال ۶۱ بعد از شهادت آن حضرت تا کنون زیارت آن حضرت به صورت یک سیره درآمده و سعی شیعیان این بوده که زیارت امام حسین (ع) را حفظ کنند. لذا در این راه اموال فراوان را به مصرف می‌رساندند و می‌رسانند. از نظر روحی و اخلاقی خاصیت عجیبی در زیارت آن حضرت است که امام صادق (ع) می‌فرماید: هر کسی حسین (ع) را زیارت کند، گناهان او بر در خانه‌اش پلی شود. بعد از آن که بگذرد، چنان که یکی از شما پل را پشت سر گذاشته هنگامی که از آن می‌گذرد. یا در جای دیگر امام صادق (ع) می‌فرماید: کسی که امام حسین (ع) را زیارت کند و عارف به حق آن حضرت باشد گویا این که خدا را در عرش خودش زیارت کرده است یا در جای دیگر فرمود: زیارت آن حضرت واجب است بر هر کس که اعتقاد به ولایت آن حضرت داشته باشد. به دلیل ویژگی خاصی که زیارت آن حضرت دارد و شیعیان نیز اهمیت زیاد به آن می‌دهند، در زمان متوکل عباسی مالیتهای سنگینی را وضع کرده بودند تا این که بدین وسیله از رفتن شیعیان به زیارت آن حضرت جلوگیری کنند. بعد از مدتی دیدند که این امر مانع شیعیان از رفتن به زیارت آن حضرت نشده بلکه تعداد زائرین آن حضرت را زیاد شده است البته سر این که از بین زیارت معصومین (ع) روی زیارت امام حسین (ع) تأکید خاصی شده در مواردی فراوان به مناسبت‌های مختلف زیارت آن حضرت وارد شده برای این است که قیام آن حضرت بزرگترین حادثه تاریخی بود. همین باعث شد که روی زیارت آن حضرت حساب ویژه‌ای باز شد و تربت آن حضرت از بین تربت همه معصومین شفاعت بخش شد و سبب شد که حورالعین بوی تربت آن حضرت را از رد پای فرشته‌های الهی استشمام نمایند. بر زائرین مضجع شریف آن حضرت لازم است که توجه به نقش مزور خود داشته باشند و اگر با این توجه آن حضرت را زیارت نمایند، عزّت می‌بخشد به زائر خود. به هر حال به خاطر ویژگی‌های مذکور است که صدها روایت در باب زیارت آن حضرت وارد شده و مردم را تشویق به زیارت آن حضرت نموده است فرق ندارد از دور باشد یا نزدیک لذا بنده با رعایت اختصار تعدادی از روایاتی که درباره فضیلت زیارت آن حضرت وارد شده است یادآوری می‌کنم

اخلاص در زیارت امام حسین

یکی از فضایل اخلاقی که در هر عمل روی آن تأکید زیاد شده است اخلاص است زیارت امام حسین (ع) هم به عنوان این که یکی از بهترین اعمال است در روایات زیادی آمده که این عمل با اخلاص صورت بگیرد. از باب نمونه ۳ مورد ذکر می‌شود و لازم

است قبل از ذکر روایت یادآوری کنم که به علت این که بعضی روایات خیلی طولانی است فقط ترجمه آن روایات ذکر می‌گردد. امام باقر (ع)، در جواب عده‌ای از موالیان خود که از آن حضرت درباره زیارت امام حسین (ع) سؤال کردند، فرمود: هر کسی امام حسین را زیارت کند به خاطر خدا، در روز قیامت خدا را ملاقات می‌کند. در حالی که از نور او همه چشم‌ها خیره می‌شوند، تا به حوض کوثر می‌رسند و امیرالمؤمنین (ع) در کنار حوض کوثر ایستاده است امیرالمؤمنین (ع) اول با این زائر با اخلاص دست می‌دهد، بعد او را از آب حوض کوثر سیراب می‌کند، بعد به او دستور می‌دهد که به طرف منزل خود در بهشت برود و از طرف امیرالمؤمنین فرشته‌ای مأمور می‌شود که او را از پل صراط عبور دهد و به آتش جهنم نیز دستور داده می‌شود که او را در بر نگیرد تا این که عبور کند و آن فرشته همراه او است تا این که وارد بهشت شود و مابین قبر امام حسین (ع) و آسمان انبوهی از فرشته‌ها قرار دارند و جای قبر آن حضرت از آن روزی که آن جا دفن شده است روضه‌ای از روضه‌های بهشت است و معراجی است برای عروج اعمال زائرین اش به سوی آسمان در آسمانها هیچ فرشته‌ای و پیامبری نیست مگر این که از خدا می‌خواهند که به آنها اجازه زیارت آن حضرت را بدهند. لذا گروه گروه می‌آیند پایین و گروه گروه می‌روند بالا. بنابراین اگر کسی امام را از روی اخلاص زیارت کند؛ حداقلش این است که بدنش از عذاب آتش جهنم در امان است لذا شاعر می‌گوید: اِذَا شِئَتْ النِّجَاءُ فَرَزُ حَسِينًا لِكِي تَلْقَى الْاِئِلَهَ قَرِيزَ عَيْنِي فَاِنَّ النَّارَ لَيْسَ تُمْشُ جِسْمًا عَلَيْهِ غِبَارُ زُؤَارِ الْحَسَنِ مُوسَى بْنِ الْقَاسِمِ می‌گوید: در آغاز دوران امامت امام باقر (ع)، امام صادق (ع) وارد نجف شد. به من گفت برو در فلان بزرگراه بایست و نگاه کن یک نفر از ناحیه قادسیه می‌آید. وقتی به تو نزدیک شد به او بگو در فلان جا یکی از فرزندان رسول خدا (ص) از تو می‌خواهد که نزد او بروی بعد آن شخص با تو می‌آید. موسی بن القاسم می‌گوید من طبق دستور حضرت رفتم و در همان بزرگ راه ایستادم در حالی که هوا خیلی گرم بود، یک وقت متوجه شدم که یک نفر شتر سوار از دور می‌آید. وقتی به من رسید، به او گفتم ای فلانی فرزند رسول خدا در فلان مکان قرار دارد و به من دستور داده که تو را پیش او ببرم با او آمدم شتر او را نزدیک خیمه بستم آن مرد داخل خیمه شد و من بیرون از خیمه بودم صدای آنها را می‌شنیدم در حالی که خودشان را نمی‌دیدم حضرت از آن مرد سؤال کرد از کجا می‌آیی گفت از نقاط دور دست یمن فرمود: آیا تو از فلان محل هستی عرض کرد: بلی فرمود: برای چه آمدی عرض کرد: برای این که امام حسین را زیارت کنم حضرت فرمود: فقط برای زیارت آمده‌ای عرض کرد: بله هیچ مقصودی غیر از زیارت ندارم آمدم که فقط در حرم آن حضرت نمازی بخوانم او را زیارت کنم و به او سلام دهم و برگردم بعد حضرت فرمود: چه فایده‌ای در زیارت آن حضرت است عرض کرد: زیارت آن حضرت مایه برکت برای خودم و خانواده‌ام و فرزندانم و اموالم و زندگی‌ام و باعث برآورده شدن حوائج من است بعد حضرت فرمود: آیا می‌خواهی فضیلت بیشتری برای زیارت آن حضرت ذکر کنم عرض کرد: بله یا بن رسول‌الله. فرمود: زیارت امام حسین برابری می‌کند با یک حج مقبول پاک در حالی که در کنار رسول خدا این حج را انجام داده باشی آن مرد تعجب کرد. بعد حضرت فرمود: به خدا قسم زیارت امام حسین (ع) برابری می‌کند با دو حج مبرور و مقبول پاک در کنار رسول خدا (ص). دوباره آن مرد تعجب کرد. حضرت همین طور به تعداد ثواب زیارت آن حضرت زیاد کرد تا رساند به ۳۰ حج مبرور و مقبول پاک با رسول خدا (ص). روشن است که این همه ثواب در زیارت آن حضرت نیست مگر برای کسی که زیارت آن حضرت بیاید و هیچ غرض و هدف دیگری نداشته باشد و برای خودنمایی و... نباشد. فقط خالصاً لوجه‌الله باشد. با حالت خشوع و خضوع باشد، با حالتی باشد که در آن حال که انسان مشغول زیارت است یک سجده خاشعانه بزند و بعد برود در وادی درد دل کردن با امام با یک حالت مخصوص آن گونه که مرحوم علامه امینی زیارت می‌کرد که می‌گوید زمانی که ایشان در حرم امیرالمؤمنین (ع) مشغول زیارت بود، هیچ چیز را احساس نمی‌کرد و هیچ سخنی را نمی‌شنید. شاعر شعر خیلی زیبایی دارد درباره دو امام همام یعنی امام موسی بن جعفر و امام محمد تقی (ع)، می‌گوید: يَا قَاصِدَ الزُّوْرَاءِ عَرَّجَ عَلَيَّ الْغُرْبَى مِنْ تِلْكَ الْمَغَانِي وَ نَعْلِيكَ وَ اَخْلَعَنْ وَ تَسْجُدُ خُضُوعًا اِذَا لَاحَتْ لَدَيْكَ الْقَبْتَانِ لِعُمُرِكَ فَتَحْتَهُمَا نَارُ مُوسَى وَ نُوْرُ مُحَمَّدٍ مَتَقَى رَبَانٍ مَيَّ كَوَيْدٍ: ای قصد کننده بغداد به جانب غربی

آن منازل میل کن کفش‌های خود را بیرون بیاور و سجده خاضعانه انجام بده در آن لحظه‌ای که آن دو قبه نورانی نمایان شد. منظور دو قبه امام کاظم و امام جواد است قسم به تو در زیر آن دو قبه نور امام موسی کاظم و امام محمد تقی نزدیک هم قرار دارند. روایت دیگر در باب اخلاص در زیارت امام حسین (ع)، روایتی است از امام محمدباقر (ع)، می‌فرماید: اگر مردم می‌دانستند که زیارت امام حسین چه فضیلتی دارد. از شوق رسیدن به زیارت آن حضرت خودشان را می‌کشتند. کنایه از این که از همدیگر سبقت می‌گرفتند و حسرت رسیدن به زیارت آن حضرت امان‌شان را می‌برید. راوی از حضرت سؤال می‌کند چه فضیلتی برای زیارت آن حضرت است می‌فرماید: هر کس با اشتیاق به زیارت آن حضرت بیاید خداوند هزار حج مقبول و هزار عمره مبرور و اجر هزار شهید از شهیدان بدر و اجر هزار روزه‌دار و ثواب هزار صدقه مقبوله و ثواب هزار نفر را برای او می‌نویسد. که فقط برای خدا انجام داده شده باشد. و در سالی که این توفیق حاصل شد که به زیارت امام حسین رفت از هر آفت که کمترین آن شیطان است محفوظ می‌ماند و خداوند فرشته‌ای را مأمور می‌کند که زوار امام حسین (ع) را از جلو او و پشت سر و سمت راست و چپ و بالای سر و زیر پا حفظ می‌کند. اگر در همان سالی که امام حسین (ع) را زیارت کرده از دنیا رفت ملائکه‌های الهی که به آنها ملائکه رحمت گفته می‌شود، حاضر می‌شوند و زوار حسین (ع) را غسل می‌دهند و کفن می‌کنند و طلب آمرزش می‌کنند و او را تا کنار قبرش تشییع می‌کنند. آن لحظه‌ای هم که در قبر گذاشته شد، ملائکه طلب آمرزش می‌کنند و خداوند او را از فشار قبر و سؤال نکیر و منکر در امان نگه می‌دارد و دروازه بهشت بر وی باز می‌شود و پرونده اعمال او به دست راستش داده می‌شود و در روز قیامت نوری برای او قرار داده می‌شود که در روشنایی آن نور راه می‌رود. و از نور او مابین مشرق و مغرب روشن می‌شود. منادی نداء می‌دهد که این نور مال زوار امام حسین است که با اشتیاق به زیارت آن حضرت آمده بود، هیچ کس باقی نمی‌ماند در روز قیامت مگر این که آرزو می‌کند که کاش آن‌ها از جمله زیارت کنندگان مرقد امام حسین (ع) می‌بودند. بنابراین زیارت امام حسین (ع) باید با اخلاص انجام بگیرد. البته اثر خود را خواهد گذاشت و انسان به هر چیزی که آرزوی آن را داشته باشد، خواهد رسید. همان گونه که شاعر می‌گوید: *لله ایام مَضَتْ بکربلا محروسته من کل کرب و بلا بمشهد الطیر الحسین ذی العُلا و نسل خیر الخلق فی کل اعلاء فحَصَّی بهبوه تَفَضُّلاً و نلت ما کنت له مؤملاً من زاره بالصدق فیه و الولاء یعود مهبوراً بلا شک و لاء به خدا سوگند آن ایامی که انسان در کربلا به سر می‌برد، از هر بلا و مشکلات محفوظ است آن کربلای که مشهد مطهر حسین است که صاحب بلندی مرتبه و نسل بهترین مردم در هر مکانی است آن مکان مقدسی که انسان در آن جا پیچیده به جود و کرم تفضلی آن حضرت است آن مکانی که هر صاحب آرزوی به آرزوی خود می‌رسد. کسی که آن حضرت را از روی صدق و دوستی زیارت کند؛ بدون شک در حالی برمی‌گردد که از نظر معنوی مزین شده است و بار معنوی فراوانی را با خود همراه دارد. شاعر دیگری می‌گوید: *ما حار من زار امام الهدی خیر و مزور زاره الزائر کسی که امام هدایت (امام حسین ع)) را که بهترین مزور است زیارت کند، هرگز در حیرت و سرگردانی واقع نخواهد شد.**

برکات فضایل و آثار زیارت امام حسین

اشاره

انسان اگر در روایاتی که در باب زیارت امام حسین (ع) وارد شده است دقت کند، به این حقیقت پی خواهد برد که زیارت آن حضرت فضایل و برکات و آثار فراوان دارد. البته روایاتی که راجع به اخلاص در زیارت آن حضرت ذکرش گذشت نیز اشاره به آن برکات و آثار داشت مقصود در آن روایات ذکر این بود که لازم است زیارت آن حضرت با اخلاص انجام گیرد، اما روایاتی که فقط به برکات و فضایل و آثار زیارت آن حضرت اشاره دارد، جداگانه مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. امام صادق (ع) در

حدیثی خطاب به عاصم می‌فرماید: کسی که زیارت کند حسین (ع) را در حالی که مغموم باشد، خدا غم او را از بین می‌برد و اگر فقیر باشد، فقر او را از بین می‌برد. اگر کسی مشکلی داشته باشد و از خدا بخواهد که مشکلش را برطرف کند، دعای او مستجاب است پس مبدا زیارت آن حضرت را رها کنی هر زمان به زیارت آن حضرت آمدی خداوند در برابر هر قدمی که بر می‌داری ده حسنه می‌دهد و ده گناه از پرونده عملت محو می‌شود. خداوند ثواب شهیدی که خون‌اش در راه خدا ریخته می‌شود به او می‌دهد، پس مواظب باش که زیارت آن حضرت از تو فوت نگردد. در حدیث دیگری امام صادق (ع) می‌فرماید: روزی امام حسین (ع) در بغل پیامبر خدا نشسته بود و پیامبر با او بازی می‌کرد و می‌خندید. عایشه گفت یا رسول‌الله چقدر به این طفل مباحات می‌کنی پیامبر (ص) فرمود: چگونه او را دوست نداشته باشم و مباحات نکنم به او در حالی که او میوه دلم و نور چشمم می‌باشد، اما امت من او را خواهند کشت هر کس او را بعد از شهادتش زیارت کند، خدا ثواب یک حج از حج‌های من به او خواهد داد. عایشه با تعجب پرسید: یک حج از حج‌های شما، برای زوار حسین (ع) می‌نویسد؟ حضرت فرمود: بله بلکه دو حج از حج‌های من دوباره عایشه گفت دو حج از حج‌های شما؟ فرمود: بله بلکه چهار حج از حج‌های من همین طور حضرت بر ثواب آن می‌افزود تا به ۹۰ حج از حج‌های خود رساند. بعد حضرت فرمود: ای عایشه هر کسی اراده خیری داشته باشد، خداوند محبت حسین (ع) را در قلب او قرار می‌دهد و هر کسی حسین (ع) را با معرفت به حق او زیارت کند، خداوند نام او را در اعلیٰ علین با ملائکه می‌نویسد. باز امام صادق (ع) در روایتی می‌فرماید: کسی که زیارت کند امام حسین (ع) را مانند کسی است که هزار اسب را زین کرده برای جهاد در راه خدا. مانند کسی است که خون خود را در راه خدا داده باشد و برای او در مقابل هر قدمی که بر می‌دارد و می‌گذارد، آزاد کردن بنده از فرزندان اسماعیل است و نیز ثواب صد غزوه در رکاب یکی از پیامبران مرسل با دشمن‌ترین دشمن خدا به او می‌دهد. وقتی که زوار امام حسین (ع) جهاز سفر خود را بر می‌دارد و راه می‌افتد، اهل آسمان به آمدن این زائر بشارت می‌دهد و اگر از آن زاد سفر خود به کسی عطا کند، خداوند در برابر هر درهمی که عطا می‌کند یکی از حسنات را به او می‌دهد و دو برابر آن چه انفاق کرده است جای گزین می‌کند و بلا را از آن زوار دور می‌کند و در برابر هر درهمی که در این راه صرف می‌کند، خدا هزار هزار هزار برابر به او می‌دهد تا این که ده مرتبه کلمه هزار را تکرار کرد. بعد امام فرمود: خدا از او راضی می‌شود و پیامبر در حق او دعا می‌کند، وقتی که از منزل خود خارج شد و ششصد فرشته از شش طرف او را همراهی می‌کند، وقتی راه می‌رود و قدم روی چیزی نمی‌گذارد، مگر این که آن شیء در حق او دعا می‌کند و خداوند در برابر هر قدمی که بر می‌دارد هزار حسنه به او می‌دهد... اگر در حین راه رفتن از گرمی یا خستگی عرق کند از هر قطره عرق او هفتاد هزار فرشته خلق می‌شود که به جای این زوار تسبیح خدا را می‌گویند و برای زوار امام حسین (ع) طلب آمرزش می‌کند تا روز قیامت آن لحظه که از آب فرات برای انجام زیارت غسل می‌کند و تمام گناهان او ریخته می‌شود. پیامبر آنها را مورد خطاب قرار می‌دهد که بشارت می‌دهم به شما که در بهشت همراه من خواهید بود. امیرالمؤمنین نیز به آنها می‌فرماید: من بر آورده شدن حاجت‌های شما راضمانت می‌کنم و بلای دنیا و آخرت از شما برداشته شده است وقتی به کربلا نزدیک شد، عده‌ای از ملائکه او را استقبال می‌کنند، وقتی حرم امام حسین (ع) را زیارت کرد، حضرت به او نظر می‌کند و در حق او دعا می‌کند و از پدرش نیز می‌خواهد که او را ببخشد... ملائکه در حق او دعا می‌کنند و تمام انبیا نیز در حق او دعا می‌کنند. وقتی از حرم امام حسین (ع) خواست خارج شود، عده‌ای از فرشتگان او را مشایعت می‌کنند که از جمله آن فرشتگان جبریل و اسرافیل و میکائیل است و آن زوار را مورد خطاب قرار می‌دهند که ای ولی خدا تو بخشیده شدی و تو از حزب خدا و پیامبر خدا و اهل بیت آن حضرت هستی و هرگز باچشمانت آتش جهنم را نخواهی دید. بعد منادی او را ندا می‌دهد که گوارا باد بر تو پاک باد بر تو بهشت بعد از آن یک سال بعد یا دو سال بعد اگر از دنیا رفت یا بیشتر یا کمتر از دو سال و یک سال اول کسی که به زیارت او می‌آید، امام حسین است که خودش فرمود: هر کسی مرا زیارت کند، من او را بعد از مرگش زیارت خواهم کرد. از این روایت نکته‌های زیادی استفاده می‌شود که یکی از آن نکات این است که کسی خیال نکند اگر در راه زیارت

امام حسین (ع) چیزی از اموال دنیا خرج کرد، از مالش کم می‌شود، اما قطعاً جبران می‌شود و چند برابر آن چه مصرف کرده برای او جایگزین می‌شود. باز در جای دیگر امام صادق (ع) می‌فرماید: وقتی روز قیامت می‌شود، منادی ندا می‌کند که زوار حسین بن علی کجاستند؟ عده‌ای از مردم به پا می‌خیزند که از شمارش آنها دیگران غیر از خدا عاجزند، به آنها گفته می‌شود هدف شما از زیارت امام حسین (ع) چه بود؟ می‌گویند: به خاطر محبت پیامبر و علی و فاطمه و رحمت خدا. به آنها گفته می‌شود این‌ها پیامبر و علی و فاطمه و حسن و حسین هستند، پس به آنها ملحق شوید. شما در درجه آنها با آنها هستید. به آنها گفته می‌شود بروید زیر پرچم رسول خدا قرار بگیرید. آنها می‌آیند در سایه آن پرچم قرار می‌گیرند در حالی که در دست علی است این در حالی است که خدا به وجود این زائرین به حاملین عرش خود و ملائکه مقربین خود مباحثات می‌کند و به آنها می‌گوید: آیا نمی‌بیند زوار قبر حسین (ع) را در حالی که با اشتیاق به زیارتش آمده بودند. شاعری به نام حماد العدوی شعر جالبی دارد که ذکرش خالی از لطف نخواهد بود. لو دری زائر الحسین بما أوجه ذوالجلال للزوار فله عفو و رضوانه عنهم و حط الذنوب و الاوزار و تناديه الملائكة قد أعطيتهم الامن من عذاب النار و يقول الاله جبل اسمه الاعلى لمن يهبطون في الاخبار بشروهم بأنهم أليائي في أمانی و ذمتی و جوارى و خطاهم ممسوبة حسنات و خطاهم عفو من الغفار و عليه اخلاف ما أنفقوه الضعف من درهم و دينار فاذا زرتة فزرة بأخبار و سبك خشية و وقار و ارفع من يسمع الدعاء من الزائر في جهره و في إسوار ويرد الجواب اذهو حي لم يمتعند ربّه القهار ثم طف حول قبره و التّم تربته قبر معظم المقدار فيه ريحانه النبي دمی حسین ذلك الطهر خامس الاطهار می‌گوید: اگر زائر امام حسین (ع) می‌داند که خداوند ذوالجلال چه چیزی برای زائر امام حسین واجب کرده است آن چه خداوند به زوارش داده است بخشش و رضوان چشم پوشی از گناه ورزی است فرشته‌ها آنها را مورد خطاب قرار می‌دهند که به شما امن از عذاب آتش جهنم داده شده است خداوند جلّ جلاله می‌فرماید: این مقام برای کسی است که عظمت و فضیلت آن‌ها در اخبار داده شده است بشارت بده به آنها که آنها اولیایی هستند و در امان من هستند و در ذمه وجودی من قرار دادند و در برابر هر گام آنها چندین حسنه داده می‌شود و لغزش آنها از جانب خدا مورد عفو قرار گرفته است و آن چه آنها از درهم و دينار در این راه صرف کردند، چندین برابر جایگزین می‌شود. وقتی آن حضرت را زیارت می‌کنی با تواضع و خشیت و وقار زیارت کن و بخواه از کسی که خواستن را از زائر خود می‌شنود چه آهسته بخواند و چه بلند و جواب را می‌دهد چون او زنده است در نزد پروردگار قهار و نمرده است بعد طواف کن در دور آن قبر حضرت و خود را به آن تربتی که خیلی با ارزش است نزدیک کن قبری که در آن ریحانه پیامبر، حسین همان پاکی که پنجم پاکان است دفن است خیلی مناسب است که در این بخش آن جریان جالبی را که مرحوم مجلس در بحار الانوار از کامل الزیارات نقل می‌کند، یادآوری کنم ابن حمزه می‌گوید: من در اواخر دوران بنی مروان مخفیانه به زیارت قبر امام حسین (ع) رفتم که اهل شام اطلاع پیدا نکنند. وقتی به کربلا رسیدم در یک ناحیه مخفی شدم تا نصف شب شد. بعد به زیارت قبر امام حسین (ع) رفتم نزدیک قبر مطهر حضرت شدم مردی به من نزدیک شد. گفت برو از این جا تو اجرت را گرفتی و به قبر نمی‌رسی با ناراحتی برگشتم نزدیک بود فجر طلوع کند. دوباره به طرف قبر رفتم وقتی نزدیک شدم مردی پیش من آمد و گفت ای فلانی تو نمی‌توانی به قبر برسی به او گفتم خدا مرا ببخشید. چرا نمی‌توانم برسم در حالی که من از کوفه آمدم به قصد زیارت آن حضرت و چیزی هم بین من و آن حضرت حایل و مانع نیست خدا تو را عافیت بدارد، می‌ترسم صبح شود و اهل شام مرا بکشند. بعد آن مرد به من گفت لحظه‌ای صبر کن موسی بن عمران از خدا خواسته که به او اذن زیارت امام حسین (ع) را بدهد و خدا نیز اذن داده و الان او از آسمان به زمین آمده در حالی که هفتاد هزار فرشته همراه او هستند و آنها به آسمان بر می‌گردند، می‌گویند من به او گفتم خدا تو را عافیت بدارد. تو که هستی گفت: من از فرشتگان هستم که مشغول پاسداری از حرم امام حسین هستم و برای زوار امام حسین (ع) طلب استغفار می‌کنم آن مرد می‌گوید: نزدیک بود عقلم نسبت به آن چه که شنیده بودم پرواز کند تا این که فجر طلوع کرد. دیدم هیچ کس بین من و قبر حایل نیست نزدیک شدم به حضرت سلام دادم و نماز صبح را در حرم حضرت خواندم و سریع

برگشتم از ترس اهل شام آن چه از این روایت استفاده می‌شود این است که همگان زوار قبر حسین (ع) هستند اعم از انسان‌ها و فرشته‌ها و همه موجودات لذا شاعر می‌گوید: *قبور علیها النور یزهو و عندها صعودا ملائک اسماء و نزول اشاره دارد به قبور امام حسین و یاران و جوانان که نور آنها را در برگرفته است و ملائکه الهی بالا می‌روند و پایین می‌آیند.*

زیان‌های ترک زیارت امام حسین

سبب کاهش طول عمر می‌شود

یکی از زیان‌های ترک زیارت امام حسین (ع) برای کسی که توان رفتن به زیارت آن حضرت داشته باشد و نرود این است که از عمرش کاسته می‌شود. امام صادق (ع) می‌فرماید: اگر کسی سال بر او بگذرد و به زیارت امام حسین نیاید، خداوند به اندازه یک سال از عمر او کم می‌کند.

ترک زیارت جفا بر امام حسین است

یکی دیگر از زیان‌هایی که در اثر ترک زیارت امام حسین متوجه انسان می‌شود این است که انسان در حق آن حضرت جفاکار به حساب می‌آید. امیر المؤمنین (ع) می‌فرماید: بآبی و آبی قسم به پدر و مادرم امام حسین به شهادت رسید سوگند به خدا گویا من به وحوش نگاه می‌کنم می‌بینم که گردنهای خودشان را روی قبر آن حضرت گذاشته‌اند دارند گریه می‌کنند از شب تا صبح حالا که چنین است پس مبادا بر حسین جفا کنید با ترک زیارت آن حضرت امام صادق (ع) خطاب به سدید صیرفی می‌فرماید: ای سدید، آیا حسین را هر روز زیارت می‌کنی گفت نه فرمود: پس چقدر جفاکار هستی آیا در هر ماه آن حضرت را زیارت می‌کنی گفت نه فرمود: آیا در هر سال زیارت می‌کنی عرض کرد: گاه در طول سال یک‌بار زیارت می‌کنم فرمود: که سدید چقدر در حق امام حسین جفاکار هستید. بعد فرمود: آیا نمی‌دانی که برای خدا هزار هزار فرشته‌اند که دائماً گریه می‌کنند و امام حسین (ع) را زیارت می‌کنند و از قبر آن حضرت جدا نمی‌شوند. ای سدید بر تو باد که قبر امام حسین (ع) را زیارت کنی در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روز یک مرتبه سدید می‌گوید: فدای شما شوم بین ما و قبر امام حسین فرسخ‌ها فاصله است فرمود: برو بالای سطحی بعد متوجه سمت راست و چپ باش بعد سر خود را به طرف آسمان بردار و بعد رو کن به سوی قبر آن حضرت و بگو «السَّلامُ عَلَیکَ یا ابا عبد الله السَّلامُ عَلَیکَ و رحمة الله برکاته خداوند در برابر هر زیارتی برای تو یک حج و یک عمره می‌نویسند. این روایت شریف در ضمن این که به زیان ترک زیارت آن حضرت اشاره دارد، به یک نکته‌ای دیگر نیز اشاره دارد و آن این که زیارت حضرت دور و نزدیک ندارد. از هر جا آن حضرت را زیارت کند، خدا پاداش به او می‌دهد.

باعث حسرت می‌شود

یکی از زیان‌های ترک زیارت آن حضرت حسرت است امام صادق (ع) می‌فرماید: یا معاویه بن وهب «حضرت خطاب به معاویه بن وهب می‌فرماید: زیارت امام حسین (ع) را به خاطر ترس ترک نکن که هر کس ترک کند برایش حسرت و پشیمانی پیش می‌آید. مراد از ترس که در روایت آمده چه ترسی است روشن نیست احتمال دارد اشاره باشد به ترس جانی و احتمال قوی است که مراد ترس مالی باشد و این که کسی خیال نکند که اگر در راه زیارت مال خود را صرف کرد، هدر رفته است علاوه بر این که ثواب نصیب انسان شده و مال نیز جبران می‌شود.

باعث عاق شدن انسان می‌شود

یکی دیگر از زیان‌های ترک زیارت پیامبر و اهلیت انسان را عاق کنند. امام صادق (ع) می‌فرماید: امام حسین را زیارت کنید و به آن حضرت جفا نکنید که او سرور جوانان اهل بهشت است راوی سؤال می‌کند که فدایت شوم چه می‌فرمایید درباره کسی که توان زیارت آن حضرت را دارد؟ فرمود اگر کسی توان زیارت آن حضرت را داشته باشد و ترک کند، عاق پیامبر و اهلیت آن حضرت شده است فرمود: در زیارت آن حضرت کوتاهی نکنید که خیر در انجام زیارت او است. بعد فرمود: اگر مردم می‌دانستند که زیارت آن حضرت ثوابی دارد، خودشان را با شمشیر می‌کشتند و اموال خود را می‌فروختند. هر کس آن حضرت را زیارت کند، خدا خودش حوائج آن را بر آورده می‌کند. امر دنیای او را خدا عهده‌دار می‌شود. و خدا جلب رزق و روزی برای بنده‌اش می‌کند و آن مقداری که در این راه صرف کرده است جای گزین می‌کند و گناهان پنجاه ساله او را می‌بخشد، در حالی که به خانه‌اش برمی‌گردد که هیچ وزر و وبالی ندارد. اگر در این راه از دنیا رفت ملائکه الهی می‌آیند و او را غسل می‌دهند. وقتی که دفن شد، درب بهشت به روی او باز می‌شود و روح او از آن باب وارد بهشت می‌شود و برای او در برابر هر درهمی که صرف کرده ده هزار برابر قرار داده می‌شود. وقتی فاطمه زهرا به زوار قبر فرزندش حسین (ع) نگاه می‌کند، هزار پیامبر و هزار راست گو و هزار شهید و هزار هزار از کرویین با گریه او را همراهی می‌کنند، در آسمان هیچ فرشته‌ای باقی نمی‌ماند، مگر این که به خاطر صدای زهرا گریه می‌کنند و زهرا آرام نمی‌گیرد تا رسول خدا می‌آید می‌فرماید: دخترم اهل آسمان را به گریه آوردی و آن‌ها را از تقدیس و تسبیح بازداشتی ...

زیان انکار زیارت امام حسین

مناسب می‌دانم که در این قسمت جریانی خواندنی و جالبی را که مرحوم مجلسی در بحارالانوار ذکر کرده یادآور شوم سلیمان اعمش می‌گوید: من وارد کوفه شدم و همسایه داشتم که شب‌ها نزد آن می‌رفتم و با او حرف می‌زدم تا این که شب جمعه‌ای پیش او رفتم به او گفتم ای فلانی نظرت درباره زیارت امام حسین (ع) چیست گفت بدعت است و هر بدعتی گمراهی است و هر صاحب گمراهی در جهنم است سلیمان می‌گوید: در حالی از کنار او بلند شدم که تمام وجودم را خشم نسبت به او فرا گرفته بود. با خود گفتم وقت سحر می‌آیم با او حرف می‌زنم درباره قضایای امام حسین و زیارت آن حضرت اگر بر عناد خود اصرار کرد، او را می‌کشم وقتی سحر شد آمدم در خانه او در زدم و با اسم او را صدا زدم زنش گفت او اول شب به زیارت کربلا رفته است من دنبال او به زیارت امام حسین (ع) راه افتادم تا به غاضریه رسیدم دیدم پیرمردی مشغول سجده خداوند است در حالی که دعا می‌کند و گریه می‌کند و از خدا می‌خواهد که توبه او را بپذیرد و او را بیامرزد. بعد از مدت طولانی سرش را بلند کرد. من را دید. به او گفتم ای شیخ دیروز می‌گفتی زیارت امام حسین (ع) بدعت است و هر بدعتی گمراهی است و هر صاحب گمراهی در آتش است حالا به زیارت آن حضرت آمدمی گفت ای سلیمان مرا سرزنش نکن من برای این خاندان اعتقاد به امامتشان نداشتم تا این که امشب خواب عجیبی دیدم که مرا به وحشت انداخت گفتم چه دیدی گفت مرد جلیل القدری را دیدم که نه آن قدر بلند قد بود و نه آن قدر کوتاه قد. میانه بود، که توان بیان اوصاف او را ندارم از کمال و جمال و جلال او. در حالی که عده‌ای دور او را گرفته بودند جلو او سواره‌ای بود که بر سر تاجی داشت و آن تاج چهار رکن داشت و در هر رکن جوهره‌ای بود که راه سه روزه را روشن می‌کرد. به بعضی از خدمتگذاران او گفتم این کیست گفت او محمد مصطفی است گفتم آن دیگری کیست گفت علی مرتضی بعد با دقت نگاه کردم دیدم شتری است که از جنس نور است و روی آن هودجی از نور قرار دارد. داخل آن دو زن است و آن ناچه بین آسمان و زمین پرواز می‌کند. گفتم: این ناچه از کیست گفت مال خدیجه کبری و فاطمه زهرا است گفتم این جوان کیست گفت حسن بن علی است گفتم به طرف کجا می‌روند؟ گفت به زیارت آن کسی که ظلماً شهید شده است یعنی کربلای حسین بن علی

من خواستم به آن هودج نزدیک شوم که داخل آن فاطمه زهرا قرار داشت بعد دیدم ورقه‌هایی که مکتوب بود از آسمان به زمین می‌آمد. گفتم این ورقه‌ها چیست گفت این ورقه‌ها امان نامه از آتش جهنم است و مخصوص زوار حسین (ع) در شب جمعه است به تو نمی‌رسد تا امام حسین (ع) را زیارت کنی و اعتقاد به فضیلت آن حضرت پیدا کنی در حالی که خیلی ترسیده بودم با وحشت از خواب بیدار شدم از آن لحظه زیارت سید و مولای خود امام حسین (ع) را قصد کردم و من توبه کرده‌ام ای سلیمان به خدا سوگند قبر امام حسین (ع) را رها نخواهم کرد تا روح از بدنم خارج شود.

زیارت عاشورا

شایسته می‌بینم که در پایان مقاله از زیارتی که امام (ع) در روز عاشورا انجام می‌داد، نقل کنم معاویه بن وهب می‌گوید: روز عاشورا بر امام صادق (ع) وارد شدم دیدم حضرت در محراب عبادت خود در حال سجده است کنار حضرت نشستم سجده حضرت خیلی طول کشید. در حالی که حضرت گریه می‌کرد با خدای متعال این گونه مناجات می‌کرد: اللَّهُمَّ يَا مَنْ خَصَّنَا بِالْكَرَامَةِ وَوَعَدَنَا الشِّفَاعَةَ وَحَمَلْنَا الرِّسَالَةَ وَجَعَلْنَا وَرَثَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَخَتَمَ بِنَا الْأَقْسَمِ السَّالِفَةِ وَخَصَّنَا بِالْوَصِيَّةِ وَاعْطَانَا عِلْمَ مَاضِيٍّ وَ مَا بَقِيَ وَقُلُوبِهَايَ مَرْدَمَ رَا دُوسْت دَارَ مَا قَرَار دَادِي مَرَا وَ بَرَادِرَانِمَ وَ زَايِرَانِمَ قَبْرِ اِبَاعَبْدِاللّٰهِ الْحُسَيْنِ هَمَانِهَايَ كِه اَمَوَالِ خُود رَا دَر رَاه مَحَبَّتِ اَنّ حَضْرَتِ مَصْرُفِ مِي كُنَنْد؛ خدایا همگی ما را ببخش آنهایی که جان‌های خودشان را از سر میل دادند، به خاطر نیکی کردن به ما و به امید رسیدن به آن پاداشی که در خوبی کردن به ما در پیش خدا وجود دارد: این کارها را انجام دادند، تا این که قلب پیامبر (ص) را خوشحال نمایند و این کارها را انجام دادند تا اوامر ما را اجابت کرده باشند، تا بدین وسیله خشم در دل دشمنان ما ایجاد کرده باشند. همه این کارها را که کردند به خاطر رسیدن به رضوان خدا بود. خدا از طرف ما رضوان را نصیب آنها گرداند.... خدایا به آنها از بهترین چیزهایی که آروزی رسیدن به آن را دارند عنایت کن ... خدایا دشمنان ما در آمدند پیروان ما به زیارت آن حضرت سخت گیری می‌کردند ولی این سخت گیریها مانع از آمدن آنها نشد، خدایا به این صورتهای که در راه آمدن به زیارت قبر حضرت سیدالشهدا نور خورشید آنها را تغییر داده است رحم کن آن صورتهای که روی خاک قبر امام حسین مالیده شده است خدایا به آن چشم‌هایی که از باب ترحم بر ما گریه نموده‌اند رحم کن خدایا به آن قلبهایی که به خاطر ما محزون شدن رحم فرما. آن قلبهایی که در آتش حزن ما سوختند.... معاویه بن وهب می‌گوید: همین طور حضرت برای اهل ایمان دعا می‌کرد. و هم چنین برای زائرین امام حسین در حالیکه در محراب عبادت خود قرار داشت وقتی سرش را برداشت من پیش حضرت آمدم به حضرت سلام کردم وقتی که خوب به چهره حضرت خیره شدم دیدم رنگ حضرت پریده است حالش دگرگون شده محزون است و قطرات اشکش به گونه‌های آن حضرت جاری بود، مانند دانه‌های لؤلؤ تازه عرض کردم مولای من خدا شما را نگریند، برای چه گریه می‌کنید؟ چه باعث شده که به این حالت قرار گیرید؟ فرمود: آیا از این روز غافل هستی آیا نمیدانی جدم امام حسین (ع) در این روز به شهادت رسیده است بعد من هم به خاطر حضرت گریه کردم و به خاطر حزن حضرت محزون شدم بعد عرض کردم مولای من چه عملی در این روز انجام دهم ای فرزند وهب امام حسین (ع) را از دور و نزدیک زیارت کن و در غم آن حضرت محزون باش و برای آن حضرت زیاد اشک بریز. بعد وهب می‌گوید به خدا سوگند من خیلی آرزو داشتم که آن حضرت را زیارت کنم فرمود پس چه چیزی باعث شده که تو را مانع شود از زیارت آن حضرت ابن وهب گفت من نمیدانستم که زیارت آن حضرت این اندازه ثواب دارد تا این که دعای شما را شنیدم فهمیدم زیارت آن حضرت چقدر ثواب دارد بعد حضرت فرمود: ای فرزند وهب دعا کننده در حق زوار حسین در آسمان بیشتر از دعا کننده در حق زوار حسین (ع) در زمین است پس به تو باد که مبادا زیارت آن حضرت را ترک کنی به خاطر ترس از کسی هر کس زیارت آن حضرت را به خاطر ترس ترک کند حسرت را به دنبال دارد... بعد فرمود: ای فرزند وهب دوست نداری که خدا تو را در بین کسانی ببیند که رسول خدا و امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا و

امام حسن و امام حسین و سایر ائمه در حق آنها دعا می‌کنند... آیا دوست نداری از کسانی باشی که در روز قیامت رسول خدا با آنها مصافحه می‌کند؟ اللهم ارزقنا فی الدنيا زیارت الحسین و فی العقبی شفاعۃ الحسین (ع).

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

(الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

(ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

(ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

(د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

(ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

(و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

(ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسير المنسوب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهایی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

اصفهان

فائمه

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹